

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 25/2014
25.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Радована Штрбца, због кривичног дела одавање службене тајне у подстрекавању из члана 369. став 2. у вези става 1. у вези члана 34. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Штрбца, адвоката И.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К.По1 83/14 од 26.08.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2По1 358/14 од 16.09.2014. године, у седници већа одржаној 25.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Штрбца, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К.По1 83/14 од 26.08.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2По1 358/14 од 16.09.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду – Посебно одељење К.По1 83/14 од 26.08.2014. године према окривљеном Радовану Штрбцу продужена је за три месеца мера забране напуштања боравишта уз привремено одузимање путне исправе, одређена решењем судије за претходни поступак Кпп-По1-бр.6/14 од 26.02.2014. године, па је окривљеном забрањено да без одобрења суда напусти своје место боравишта у Н.С., улица ... Окривљеном Радовану Штрбцу наложено је да се сваког првог понедељка у месецу јавља ПС Стари град Нови Сад, и упозорен је окривљени да се против њега може одредити тежа мера за обезбеђење присуства у кривичном поступку (члан 188. ЗКП), уколико прекрши изречену забрану и не поступи на начин како му је наложено овим решењем. Истим решењем одређено је да изречена мера забране напуштања боравишта уз привремено одузимање путне исправе може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до упићивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим да је суд дужан да свака три месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2По1 358/14 од 16.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Радована Штрбца изјављене против решења Вишег суда у Београду – Посебно одељење К.По1 83/14 од 26.08.2014. године.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Радована Штрбца, адвокат И.П., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке преиначи и утврди да нису постојали основи сумње, а накнадно оправдана сумња, да би окривљени уопште могао починити кривично дело за које се терети, па самим тим и да је изрицање мера којима се обезбеђује присутност окривљеног током вођења кривичног поступка неосновано.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радована Штрбца је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Радована Штрбца навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, само формално означава повреде закона из члана 485. став 4. ЗКП – због којих је подношење захтева дозвољено, али суштински у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног Радована Штрбца као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да основана сумња и оправдана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет произилази из наредбе за надзор

телефонских и других комуникација учесника у овом поступку која се односи на потпуно друге догађаје и друге околности и чија законитост још увек није утврђивана, па се основаност сумње не може заснивати на таквом доказу, као и да је у конкретном случају примењен закон који се не може применити, јер је на, утврђено чињенично стање, погрешно примењен кривични закон и радње окривљеног квалификоване као подстрекавање, у ситуацији када нема ни извршиоца.

Како су дакле, у поднетом захтеву, само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – на чињенично утврђење суда да постоји основана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Радована Штрбца на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио, као недозвољен.

**Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**